

Jak se říká:

Únor bílý, pole sílí. A když se tak dívám z okna v poslední lednový den, vypadá to tak, že tohle přísloví bude v únoru platit. Co nás však v únoru čeká? No především dvě valné hromady, Cipísova přísaha a moje (společné) narozeniny ve Studenci. Na březen si pomaličku nechávejte volné termíny, protože se chystá DJM. No a Ti, které letos tíží maturita, vím, že se mi mnozí budou smát a mnozí si budou klepat na čelo, ale věřím, že někteří to pochopí – nenechávejte nic na poslední chvíli! Důležitý je, abyste si věřili. Rodiče, škola a koneckonců i já vám mohou říkat cokoli, ale pokud to budete chtít zvládnout sami a sami vezmete svůj život pevně do rukou, máte vyhráno hodně dopředu před maturitou. Je jasný, že rodiče budou ovlivňovat váš život pořád, ale od zvládnutý maturity už to bude trošku o něčem jiném....

Takže se mějte fajn

Drobek

Agentura

Otázka do příští „Agentury“ zní: „Jaký automobil používají ke své práci ochránci přírody na Chaloupkách u Kněžic?“

Příští VH

2.2. 1999 v 18:00 hod v Židech.

Píše nám Cipís....

Ahoj Drobku + všichni z brigády,

Po přečtení Tvého článku z 8.čísla jsem se rozhodl, že Ti napíšu a všem z Brigády. Moc vám děkuji za poslaný vzkaz od většiny, ale mohl být napsaný na tvrdém papíře. Mohu vám říct, že jsem upřímně rád, že se mi z Drobkem podařilo založit Brigádu. Někdy to mezi náma skřípe, jako ve vládě, ale o tom je lidské společenství. Po přečtení Drobkova článku jsem měl slzu v oku. Než jsem odepsal, přečetl jsem si to ještě 3x. Zpočátku, když jsem přišel mezi lidi s tím, že něco zakládáme, ta každý se skoro otáčel a myslel si něco p—i - s mou pověstí nebylo divu. Ono se říká, že na drbech je něco pravdy a kdo se otočí, hned na počátku neví nic. Další pravda je, že jestli jsem Drobkovi ukázal směr a život, jsem rád, ale i on mi ukázal plno věci a dostal mě na určitou kolej, což mi pomohlo jak v práci, tak v soukromém životě.

Jsem rád, že se ples povedl, a že měl ještě větší úspěch než loni. Ti, co opravdu něco dělali, dělali to, že je to baví, nebo, že si chtěli něco dokázat. Ti, co udělali pro jejich věc, ale.... Já když jsem dělal i soukromé akce, vždy jsem chtěl mít u sebe dobré lidi, a že někdo je pozvaný a nedokáže se třeba omluvit, nebo přijít aspoň na blbech 5 minut. - Když jsem otevíral Cipicity (cipískov), mohl jsem tam pozvat 5-10 lidí, ale nevěděl jsem přesně, koho. Ti vyvolení by byly rádi, ale někdo by zas mohl říct, „proč já neo, pro on?“ a nakonec nás tam bylo 35 lidí. Proto všechny akce dělám pro všechny. Zvadla jsem skoro zavrhl, protože se může na někoho zapomenout, tak proto je lepší to poslat ústně a ví to plno lidí....

Každý den potkáváme plno lidí různých povah a čelíme jí. Když jsem rukoval, tak jsem nevěděl, do čeho jdu. Kdo bude na pokoji, jaký zvířata, jací velcí, netušil jsem. Odloučení spojuje lidi a v těžkých situacích (viz má řeč).

Mohl jsem čekat různou reakci, ale lepší to nemůže být. Kdo byl na vojně pochopí má slova na papíře.

A proto vydržte to Drobkem, po vojně můžete sežrat mě.

Váš

Aleš Bednář – Cipís

Cipísova přísaha

Bohužel, vojenské mozky ji naplánovaly na **pátek 5.2. 1999 v 9.00 hodin** ráno, ve vojenských kasárnách v Brně-Slatině. Předpokládám, že se jí zúčastní spíš nemocní a nezaměstnaní

Přednáška

V tomto okamžiku opravdu nevím, jak to s ní bude. Bručoun to snad zvládne...

Jaro

Znáte ten těžko definovatelný pocit, kdy příroda spí, ale NĚCO visí ve vzduchu? Jdete si tak v pohodě po zasněžené polní cestě a v tom z lesa uslyšíte zpěv červanky, nebo sýkorky. Pokračujete dál a ve svahu uvidíte zamrzlou hladinu potůčku, ale pod ním slyšíte tekoucí vodu, jak teče dolů do údolí, i když je mráz a člověku mrznou uši.

Vracíte se z odpoledne z toulek kolem Mikulovského lomu a na západě skrz mrazivý opar prosvítá červené světlo sluníčka visícího těsně nad obzorem.

Večer vyjdou hvězdičky a na pole padne ticho. Všichni čekají.....

UŽ čekají.... Až vyjde ráno sluníčko a začne hřát. Až začnou rašit pupence na keřích a stromech. Reka bude vesele na splavu zpívat a všude bude plno života.

Budeme si moci lehnout do trávy a nechat si vítr prohánět ve vlasech. Zase vyjedeme na vodu a večer se bude zpívat u ohňů, dokud nám nedojde dech. Všude na nás budou útočit vůně a taky Láska. Jaro je prostě skvělý. Miluju ho.

Drobek

Ftip

Vod čeho máš, Pepíku, pořezanou ruku?“

„To jsem dal Tondovi přes hubu.“

?????

„No jó, dyž von má skleněný voko.“

Jaroslav Foglar (+23.1.1999)

Nevím, co dal Pan Foglar ostatním, ale mě přivedl ke skautingu, ke kamarádům, a kdyby nebylo jeho, dnes bych nepsal tento časopis, ani tento článek a neměl bych tak skvělé kamarády, které mám.

Proto:

„Dík pane Foglar, to se má, ty knížky daly víc, než sbor občanských nauk, co nám život natlouká...“

Váš Drobek

